

Sygn. akt VI U 3311/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 16 października 2015 r., znak: (...)

w sprawie: A. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. S. prawo do emerytury od dnia (...) r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu A. S. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS bowiem przyjął, że powód, spełniający pozostałe warunki do uzyskania emerytury, nie przepracował żadnego okresu w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od tej decyzji powód wniósł o ich zmianę i przyznanie emerytury podnosząc, że pracował w Przedsiębiorstwie Budowlano-Handlowo-Usługowym (...) w C. 16 listopada 1983 r. do 31 grudnia 1998 r. w warunkach szczególnych jako spawacz .

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Ubezpieczony A. S., urodzony (...), w 1972 r. zatrudnił się w Przedsiębiorstwie Budowlano-Handlowo-Usługowym (...) w C. jako ślusarz, po ukończeniu (...) Szkołę Zawodową w zawodzie ślusarza. Ubezpieczony pracował jako ślusarz do momentu pójścia do wojska. Służbę wojskowa odbywał w okresie od 28.10.1975 r. do 15.10.1977r. Po powrocie

z wojska ubezpieczony wrócił na stanowisko ślusarza, w 1983 r. ukończył kurs spawalniczy i od zakończenia kursu rozpoczął pracę jako spawacz i stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał wyłącznie prace spawalnicze. Ubezpieczony spawał elektrycznie konstrukcje dachowe, formy do betonów, balustrady. Pracował na głównej hali na której pracowało od 7 do 8 spawaczy. Nie wykonywał innych czynności. Ubezpieczony otrzymywał mleko w trakcie zatrudnienia na tym stanowisku. Ubezpieczony nie korzystał w trakcie okresów zatrudnienia z urlopów bezpłatnych.

W świadectwie pracy w szczególnych warunkach wskazano, że w okresie zatrudnienia ubezpieczony wykonywał prace spawalnicze.

dowód: dokumenty w aktach osobowych, świadectwa pracy w szczególnych warunkach w aktach rentowych, kopia książki spawacza k.4-16, zeznania świadków S. M. i Z. K., zeznania powoda –zapis A/V 29

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów w aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budowlano-Handlowo-Usługowym (...) w C., akt rentowych powoda, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz zeznań świadków : S. M. i Z. K. i zeznań powoda. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków bowiem pracownicy ci pracowali razem z powodem, ich zeznania oparte na własnych obserwacjach były zgodne ze sobą, spójne z zeznaniami powoda i znajdowały potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Zeznaniom powoda, które korelowały z zeznaniami świadków Sąd dał więc również wiarę.

Sąd dokonał następnie oceny ustalonego stanu faktycznego w kontekście przepisów art.184 i 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z treścią art. 184. ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego (art. 184 ust. 2)

Zgodnie z treścią art.32 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy -ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet.) W myśl ustępu 2 art.32 cytowanej ustawy dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ustępie 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Przepisy rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r, które nadal zachowały swoją moc na warunkach określonych w art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mają zastosowanie do wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, a okresy te stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru

stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Niemniej jednak należy wskazać, iż w przypadku, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczeń potwierdzających okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach z przyczyn od siebie niezależnych, art. 472 i 473 k.p.c. umożliwiają ustalenie tych okoliczności w drodze postępowania odwoławczego przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z powołanymi przepisami w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych każdy fakt mający wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Zaliczenie nieudokumentowanych, spornych okresów pracy w szczególnych warunkach do stażu pracy uprawniającego do wcześniejszej emerytury wymaga dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Nie ulega wątpliwości, że w postępowaniu o świadczenie emerytalno-rentowe dopuszczalne jest – jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z 27 maja 1985 r. (III UZP 5/85, LEX nr14635) – przeprowadzenie przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jeżeli zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy z powodu jego likwidacji lub zniszczenia dokumentów dotyczących zatrudnienia.

Okres pracy w warunkach szczególnych można również ustalić w postępowaniu sądowym na podstawie akt osobowych pracownika.

W myśl § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W załączniku do tego rozporządzenia – wymieniającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego w wykazie A, dział XIV pozycja 12 zalicza jako takie prace-prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, zdaniem Sądu Okręgowego, pozwala na przyjęcie, że w trakcie pracy w Przedsiębiorstwie Budowlano-Handlowo-Usługowym (...) w C. powód wykonywał pracę w szczególnych warunkach o której mowa w wykazie A działu XIV punkt 12 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.

Skoro praca w spornych okresach, była pracą w szczególnych warunkach i łącznie przekraczała okres 15 lat, a spełnienia pozostałych warunków do uzyskania prawa do emerytury pozwany nie kwestionował, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia spełnienia przez ubezpieczonego warunku osiągnięcia wieku 60 lat.

W punkcie 2 wyroku Sąd orzekł o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji na podstawie art. 118 ust.1a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS z uwagi na to, że ubezpieczony nie legitymował się właściwym świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach i charakter jego pracy trzeba było ustalać w trakcie postępowania dowodowego.

SSO Ewa Milczarek